

Matot-Masei, Torah

Numbers 32:1-33:49

(1) The Reubenites and the Gadites owned cattle in very great numbers. Noting that the lands of Jazer and Gilead were a region suitable for cattle, (2) the Gadites and the Reubenites came to Moses, Eleazar the priest, and the chieftains of the community, and said, (3) “Ataroth, Dibon, Jazer, Nimrah, Heshbon, Elealeh, Sebam, Nebo, and Beon — (4) the land that the LORD has conquered for the community of Israel is cattle country, and your servants have cattle. (5) It would be a favor to us,” they continued, “if this land were given to your servants as a holding; do not move us across the Jordan.” (6) Moses replied to the Gadites and the Reubenites, “Are your brothers to go to war while you stay here? (7) Why will you turn the minds of the Israelites from crossing into the land that the LORD has given them? (8) That is what your fathers did when I sent them from Kadesh-barnea to survey the land. (9) After going up to the wadi Eshcol and surveying the land, they turned the minds of the Israelites from invading the land that the LORD had given them. (10) Thereupon the LORD was incensed and He swore, (11) ‘None of the men from twenty years up who came out of Egypt shall see the land that I promised on oath to Abraham, Isaac, and Jacob, for they did not remain loyal to Me— (12) none except Caleb son of Jephunneh the Kenizzite and Joshua son of Nun, for they remained loyal to the LORD.’ (13) The LORD was incensed at Israel, and for forty years He made them wander in the wilderness, until the whole generation that had provoked the LORD’s displeasure was gone. (14) And now you, a breed of sinful

במדבר ל"ב-א"ל-ג"מ"ט

(א) ומקנהו רב היתה לבני ראובן ולבני גד עצומים מאד ויראו את-ארץ יעזר ואת-ארץ גלעד והנה המקום מקום מקנה: (ב) ויבאו בני-גד ובני ראובן ויאמרו אל-משה ואל-אלעזר הכהן ואל-נשיאי העדה לאמר: (ג) עטרות ודיבן ויעזר ונמרה וחשבון ואלעלה ושכם ונבו ובעון: (ד) הארץ אשר הפה יהיה לפני עדת ישראל ארץ מקנה הוא ולעבדי מקנה: {ס} (ה) ויאמרו אם-מצאנו חן בעיניך יתן את-הארץ הנאת לעבדיך לאחזה אל-תעברנו את-הירדן: (ו) ויאמר משה לבני-גד ולבני ראובן האחיתם יבאו למלחמה ואתם תשובו פה: (ז) ולמה (תנואון) [תניאון] את-לב בני ישראל מעבר אל-הארץ אשר-נתן להם יהוה: (ח) פה עשו אבתיכם בשלחי אתם מקדש ברנע לראות את-הארץ: (ט) ויעלו עד-גחל אשכול ויראו את-הארץ ויניאו את-לב בני ישראל לבלתי-בא אל-הארץ אשר-נתן להם יהוה: (י) ויחראף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר: (יא) אם-יראו האנשים העלים ממצרים מבו עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב כי לא-מלאו אחר: (יב) בלתי כלב בן-יפנה הקנזי והושע בן-נון כי מלאו אחרי יהוה: (יג) ויחראף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד-תם כל-הדור העשה הרע בעיני יהוה: (יד) והנה קמתם תחת אבתיכם תרבות אנשים חטאים לספות

men, have replaced your fathers, to add still further to the LORD's wrath against Israel. (15) If you turn away from Him and He abandons them once more in the wilderness, you will bring calamity upon all this people." (16) Then they stepped up to him and said, "We will build here sheepfolds for our flocks and towns for our children. (17) And we will hasten as shock-troops in the van of the Israelites until we have established them in their home, while our children stay in the fortified towns because of the inhabitants of the land. (18) We will not return to our homes until every one of the Israelites is in possession of his portion. (19) But we will not have a share with them in the territory beyond the Jordan, for we have received our share on the east side of the Jordan." (20) Moses said to them, "If you do this, if you go to battle as shock-troops, at the instance of the LORD, (21) and every shock-fighter among you crosses the Jordan, at the instance of the LORD, until He has dispossessed His enemies before Him, (22) and the land has been subdued, at the instance of the LORD, and then you return—you shall be clear before the LORD and before Israel; and this land shall be your holding under the LORD. (23) But if you do not do so, you will have sinned against the LORD; and know that your sin will overtake you. (24) Build towns for your children and sheepfolds for your flocks, but do what you have promised." (25) The Gadites and the Reubenites answered Moses, "Your servants will do as my lord commands. (26) Our children, our wives, our flocks, and all our other livestock will stay behind in the towns of Gilead; (27) while your servants, all those recruited for war, cross over, at the instance of the LORD, to engage in battle—as my lord orders." (28) Then Moses gave instructions concerning them to Eleazar the priest, Joshua son of Nun, and the family heads of the Israelite tribes. (29) Moses said to them, "If every shock-fighter among the Gadites and the Reubenites crosses the Jordan with

עוד על חרון אף־יהוה אל־ישראל: (טו)
 כִּי תִשׁוּבוּן מֵאֲחֵרָיו וַיִּסַּף עוֹד לְהַנִּיחוֹ
 בַּמִּדְבָּר וְשַׁחַתְתֶּם לְכָל־הָעָם
 הַזֶּה: {ס} (טז) וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ
 גִּדְרֹת צֹאן נִבְנֶה לְמִקְנֵנוּ פֹּה וְעָרִים
 לְטַפָּנוּ: (יז) וַאֲנַחְנוּ נַחְלֵץ חֲשִׁים לְפָנֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל עַד אֲשֶׁר אִם־הִבִּיאֲנֵם אֶל־מְקוֹמָם
 וַיָּשִׁב טַפָּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יִשְׁבֵי
 הָאָרֶץ: (יח) לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתֵינוּ עַד
 הַתְּנַחַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחְלָתוֹ: (יט) כִּי
 לֹא נִנְחַל אִתְּם מֵעַבְר לִירְדוֹן וְהִלָּאָה כִּי
 בָּאָה נַחְלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבְר הַיַּרְדֵּן
 מִזְרָחָה: {פ} (כ)
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה אִם־תַּעֲשׂוּן
 אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה אִם־תַּחְלְצוּ לְפָנֵי יְהוָה
 לְמַלְחָמָה: (כא) וְעַבְר לְכֶם כָּל־חֲלוּץ
 אֶת־הַיַּרְדֵּן לְפָנֵי יְהוָה עַד הוֹרִישׁוּ
 אֶת־אִיבֵיו מִפְּנֵיו: (כב) וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ
 לְפָנֵי יְהוָה וְאַחַר תִּשְׁבוּ וְהִייתֶם נְקִיִּם
 מִיְהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת
 לְכֶם לְאֶחָזָה לְפָנֵי יְהוָה: (כג) וְאִם־לֹא
 תַעֲשׂוּן כֹּן הִנֵּה חֲטַאתֶם לַיהוָה וְדַעוּ
 חֲטַאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם: (כד)
 בְּנוּ־לְכֶם עָרִים לְטַפְכֶם וּגְדֹרֹת לְצִנְאֲכֶם
 וְהִיצֵא מִפִּיכֶם תַעֲשׂוּ: (כה) וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גַד
 וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר עַבְדֶּיךָ יַעֲשׂוּ
 כַּאֲשֶׁר אָדָנִי מְצִוָּה: (כו) טַפָּנוּ נָשִׁינוּ מִקְנֵנוּ
 וְכָל־בְּהֵמָתֵנוּ יִהְיוּ־שָׁם בְּעָרֵי הַגְּלָעָד: (כז)
 וְעַבְדֶּיךָ יַעֲבְרוּ כָל־חֲלוּץ צָבָא לְפָנֵי יְהוָה
 לְמַלְחָמָה כַּאֲשֶׁר אָדָנִי דִּבֶּר: (כח) וַיֵּצְאוּ
 לָהֶם מֹשֶׁה אֶת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ
 בֶּן־נּוּן וְאֶת־רְאִשֵׁי אַבֹּת הַמַּטּוֹת לְבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל: (כט) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵיהֶם
 אִם־יַעֲבְרוּ בְנֵי־גַד וּבְנֵי־רְאוּבֵן וְאִתְּכֶם
 אֶת־הַיַּרְדֵּן כָּל־חֲלוּץ לְמַלְחָמָה לְפָנֵי יְהוָה
 וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לְפָנֵיכֶם וְנָתַתֶּם לָהֶם
 אֶת־אָרֶץ הַגְּלָעָד לְאֶחָזָה: (ל) וְאִם־לֹא
 יַעֲבְרוּ חֲלוּצִים אִתְּכֶם וְנִאֲחָזוּ בְּתַכְכֶם

you to do battle, at the instance of the LORD, and the land is subdued before you, you shall give them the land of Gilead as a holding. (30) But if they do not cross over with you as shock-troops, they shall receive holdings among you in the land of Canaan.” (31) The Gadites and the Reubenites said in reply, “Whatever the LORD has spoken concerning your servants, that we will do. (32) We ourselves will cross over as shock-troops, at the instance of the LORD, into the land of Canaan; and we shall keep our hereditary holding across the Jordan.” (33) So Moses assigned to them—to the Gadites, the Reubenites, and the half-tribe of Manasseh son of Joseph—the kingdom of Sihon king of the Amorites and the kingdom of King Og of Bashan, the land with its various cities and the territories of their surrounding towns. (34) The Gadites rebuilt Dibon, Ataroth, Aroer, (35) Atrothshophan, Jazer, Jogbehah, (36) Beth-nimrah, and Beth-haran as fortified towns or as enclosures for flocks. (37) The Reubenites rebuilt Heshbon, Elealeh, Kiriathaim, (38) Nebo, Baal-meon—some names being changed—and Sibmah; they gave [their own] names to towns that they rebuilt. (39) The descendants of Machir son of Manasseh went to Gilead and captured it, dispossessing the Amorites who were there; (40) so Moses gave Gilead to Machir son of Manasseh, and he settled there. (41) Jair son of Manasseh went and captured their villages, which he renamed Havvoth-jair. (42) And Nobah went and captured Kenath and its dependencies, renaming it Nobah after himself. (1) These were the marches of the Israelites who started out from the land of Egypt, troop by troop, in the charge of Moses and Aaron. (2) Moses recorded the starting points of their various marches as directed by the LORD. Their marches, by starting points, were as follows: (3) They set out from Rameses in the first month, on the fifteenth day of the first month. It was on the morrow of the passover offering that the Israelites started out defiantly, in plain view

בְּאֶרֶץ כְּנָעַן: (לא) וַיַּעֲנוּ בְנֵי־גַד וּבְנֵי רְאוּבֵן
לֵאמֹר אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־עַבְדֶּיךָ כִּן
נַעֲשֶׂה: (לב) נַחֲנוּ נַעֲבֹר חֲלוּצִים לְפָנַי
יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן וְאֵתְנוּ אַחֲזַת נַחֲלָתְנוּ
מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן: (לג) וַיִּתֵּן לָהֶם מֹשֶׁה
לְבְנֵי־גַד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן וְלַחֲצִי שְׁבֵט
מְנַשֶּׁה בְּוִיּוֹסֹף אֶת־מַמְלַכַת סִיחֹן מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי וְאֶת־מַמְלַכַת עֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן
הָאֶרֶץ לְעֵרְיָהּ בְּגַבְלַת עָרֵי הָאֶרֶץ סָבִיב:
(לד) וַיִּכְנוּ בְנֵי־גַד אֶת־דִּיבּוֹן וְאֶת־עַטְרוֹת
וְאֶת עֲרֹעֵר: (לה) וְאֶת־עַטְרוֹת שׁוֹפָן
וְאֶת־יַעְזֹר וַיְגַבְּהָהּ: (לו) וְאֶת־בֵּית נְמֹרָה
וְאֶת־בֵּית הָרֶן עָרֵי מִבְּצָר וּגְדֹרַת צָאן: (לז)
וּבְנֵי רְאוּבֵן בָּנוּ אֶת־חֶשְׁבּוֹן וְאֶת־אֶלְעָלָא
וְאֶת קִרְיָתַיִם: (לח) וְאֶת־נָבֹו וְאֶת־בַּעַל
מְעֹן מוֹסַבַת שֵׁם וְאֶת־שִׁבְמָה וַיִּקְרְאוּ
בְשֵׁמֹת אֶת־שְׁמוֹת הָעָרִים אֲשֶׁר בָּנוּ: (לט)
וַיֵּלְכוּ בְנֵי מְכִיר בֶן־מְנַשֶּׁה גֹלְעָדָה וַיִּלְכְּדוּהָ
וַיֹּרֶשׁ אֶת־הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר־בָּהּ: (מ) וַיִּתֵּן
מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמְכִיר בֶן־מְנַשֶּׁה וַיָּשֶׁב
בָּהּ: (מא) וַיֵּאִיר בֶן־מְנַשֶּׁה הַלֵּף וַיִּלְכְּדֵהוּ
אֶת־חֻוֹתֵיהֶם וַיִּקְרָא אֶתְהֶן חֻוֹת יָאִיר: (מב)
וַנְּבַח הַלֵּף וַיִּלְכְּדֵהוּ אֶת־קִנְתָּה וְאֶת־בְּנֵיתֶיהָ
וַיִּקְרָא לָהּ נְבַח בְּשֵׁמוֹ: {פ}
(א) אֵלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָצְאוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְצִבְאָתָם בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
(ב) וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם
עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם:
(ג) וַיִּסְעוּ מֵרַעְמֶסֶס בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
בַּחֹמֶשׁ עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
מִמִּצְרַת הַפָּסַח יָצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד
רָמָה לְעֵינֵי כָל־מִצְרַיִם: (ד) וּמִצְרַיִם
מִקְבָּרִים אֵת אֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה בָּהֶם
כָּל־בְּכוֹר וּבְאֵלֵיהֶם עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים:
(ה) וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֶסֶס וַיַּחֲנוּ
בְּסֹפֶת: (ו) וַיִּסְעוּ מִסֹּפֶת וַיַּחֲנוּ בְּאֵתָם אֲשֶׁר
בְּקִצֵּה הַמִּדְבָּר: (ז) וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם וַיָּשֶׁב
עַל־פִּי הַחִירָת אֲשֶׁר עַל־פָּנָי בַּעַל צְפּוֹן

of all the Egyptians. (4) The Egyptians meanwhile were burying those among them whom the LORD had struck down, every first-born—whereby the LORD executed judgment on their gods. (5) The Israelites set out from Rameses and encamped at Succoth. (6) They set out from Succoth and encamped at Etham, which is on the edge of the wilderness. (7) They set out from Etham and turned about toward Pi-hahiroth, which faces Baal-zephon, and they encamped before Migdol. (8) They set out from Penehahiroth and passed through the sea into the wilderness; and they made a three-days' journey in the wilderness of Etham and encamped at Marah. (9) They set out from Marah and came to Elim. There were twelve springs in Elim and seventy palm trees, so they encamped there. (10) They set out from Elim and encamped by the Sea of Reeds. (11) They set out from the Sea of Reeds and encamped in the wilderness of Sin. (12) They set out from the wilderness of Sin and encamped at Dophkah. (13) They set out from Dophkah and encamped at Alush. (14) They set out from Alush and encamped at Rephidim; it was there that the people had no water to drink. (15) They set out from Rephidim and encamped in the wilderness of Sinai. (16) They set out from the wilderness of Sinai and encamped at Kibroth-hattaavah. (17) They set out from Kibroth-hattaavah and encamped at Hazeroth. (18) They set out from Hazeroth and encamped at Rithmah. (19) They set out from Rithmah and encamped at Rimmon-perez. (20) They set out from Rimmon-perez and encamped at Libnah. (21) They set out from Libnah and encamped at Rissah. (22) They set out from Rissah and encamped at Kehelath. (23) They set out from Kehelath and encamped at Mount Shepher. (24) They set out from Mount Shepher and encamped at Haradah. (25) They set out from Haradah and encamped at Makheloth. (26) They set out from Makheloth and encamped at Tahath. (27) They set out from Tahath and encamped at Terah. (28) They set out from

וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת הַמִּגְדָּל: (ח) וַיֵּצְאוּ מִפְּנֵי הַחִירֹת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ-הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַר אֲתָם וַיֵּצְאוּ בְּמָרָה: (ט) וַיֵּצְאוּ מִמָּרָה וַיָּבֹאוּ אֵילָמָה וּבְאֵילִים שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיֵּצְאוּ-שָׁם: (י) וַיֵּצְאוּ מֵאֵילִם וַיֵּצְאוּ עַל-יַם-סוּף: (יא) וַיֵּצְאוּ מֵיַם-סוּף וַיֵּצְאוּ בְּמִדְבַר-סִין: (יב) וַיֵּצְאוּ מִמִּדְבַר-סִין וַיֵּצְאוּ בְּדַפְקָה: (יג) וַיֵּצְאוּ מִדַּפְקָה וַיֵּצְאוּ בְּאֵלוֹשׁ: (יד) וַיֵּצְאוּ מֵאֵלוֹשׁ וַיֵּצְאוּ בְּרַפְדִּים וְלֹא-הָיָה שָׁם מַיִם לָעָם לְשִׁתּוֹת: (טו) וַיֵּצְאוּ מִרַפְדִּים וַיֵּצְאוּ בְּמִדְבַר סִינַי: (טז) וַיֵּצְאוּ מִמִּדְבַר סִינַי וַיֵּצְאוּ בְּקַבְרֹת הַתְּאוּהָ: (יז) וַיֵּצְאוּ מִקַּבְרֹת הַתְּאוּהָ וַיֵּצְאוּ בְּחִצְרֹת: (יח) וַיֵּצְאוּ מִחִצְרֹת וַיֵּצְאוּ בְּרִתְמָה: (יט) וַיֵּצְאוּ מִרִתְמָה וַיֵּצְאוּ בְּרִמּוֹן פָּרִץ: (כ) וַיֵּצְאוּ מִרִמּוֹן פָּרִץ וַיֵּצְאוּ בְּלִבְנָה: (כא) וַיֵּצְאוּ מִלִּבְנָה וַיֵּצְאוּ בְּרִסָּה: (כב) וַיֵּצְאוּ מִרִסָּה וַיֵּצְאוּ בְּקֵהֶלֶת: (כג) וַיֵּצְאוּ מִקֵּהֶלֶת וַיֵּצְאוּ בְּהַר-שֹׁפָר: (כד) וַיֵּצְאוּ מִהַר-שֹׁפָר וַיֵּצְאוּ בְּחֶרְדָּה: (כה) וַיֵּצְאוּ מִחֶרְדָּה וַיֵּצְאוּ בְּמִקֵּהֶלֶת: (כו) וַיֵּצְאוּ מִמִּקֵּהֶלֶת וַיֵּצְאוּ בְּתַחַת: (כז) וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת וַיֵּצְאוּ בְּתַרְחָ: (כח) וַיֵּצְאוּ מִתַּרְחָ וַיֵּצְאוּ בְּמִתְקָה: (כט) וַיֵּצְאוּ מִמִּתְקָה וַיֵּצְאוּ בְּחַשְׁמֹנָה: (ל) וַיֵּצְאוּ מִחַשְׁמֹנָה וַיֵּצְאוּ בְּמִסְרוֹת: (לא) וַיֵּצְאוּ מִמִּסְרוֹת וַיֵּצְאוּ בְּבִנְיַי עֵקֶן: (לב) וַיֵּצְאוּ מִבִּנְיַי עֵקֶן וַיֵּצְאוּ בְּחַר הַגְּדָד: (לג) וַיֵּצְאוּ מִחַר הַגְּדָד וַיֵּצְאוּ בְּיִטְבָּתָה: (לד) וַיֵּצְאוּ מִיִּטְבָּתָה וַיֵּצְאוּ בְּעֵבְרֹנָה: (לה) וַיֵּצְאוּ מִעֵבְרֹנָה וַיֵּצְאוּ בְּעֵצִין גֹּבֵר: (לו) וַיֵּצְאוּ מֵעֵצִין גֹּבֵר וַיֵּצְאוּ בְּמִדְבַר-צֹן הוּא קֹדֶשׁ: (לז) וַיֵּצְאוּ מִקֹּדֶשׁ וַיֵּצְאוּ בְּהַר הַהָר בְּקִצָּה אֶרֶץ אֲדוֹם: (לח) וַיַּעַל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֶל-הָהָר הַהָר עַל-פִּי יְהוָה וַיִּמַּת שָׁם בְּשַׁנַּת הָאָרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ: (לט) וְאֶהֱרֹן בֶּן-שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה

Terah and encamped at Mithkah. (29) They set out from Mithkah and encamped at Hashmonah. (30) They set out from Hashmonah and encamped at Moseroth. (31) They set out from Moseroth and encamped at Bene-jaakan. (32) They set out from Bene-jaakan and encamped at Horhaggidgad. (33) They set out from Horhaggidgad and encamped at Jotbath. (34) They set out from Jotbath and encamped at Abronah. (35) They set out from Abronah and encamped at Ezion-geber. (36) They set out from Ezion-geber and encamped in the wilderness of Zin, that is, Kadesh. (37) They set out from Kadesh and encamped at Mount Hor, on the edge of the land of Edom. (38) Aaron the priest ascended Mount Hor at the command of the LORD and died there, in the fortieth year after the Israelites had left the land of Egypt, on the first day of the fifth month. (39) Aaron was a hundred and twenty-three years old when he died on Mount Hor. (40) And the Canaanite, king of Arad, who dwelt in the Negeb, in the land of Canaan, learned of the coming of the Israelites. (41) They set out from Mount Hor and encamped at Zalmonah. (42) They set out from Zalmonah and encamped at Punon. (43) They set out from Punon and encamped at Oboth. (44) They set out from Oboth and encamped at Iye-abarim, in the territory of Moab. (45) They set out from Iyim and encamped at Dibon-gad. (46) They set out from Dibon-gad and encamped at Almondiblathaim. (47) They set out from Almondiblathaim and encamped in the hills of Abarim, before Nebo. (48) They set out from the hills of Abarim and encamped in the steppes of Moab, at the Jordan near Jericho; (49) they encamped by the Jordan from Beth-jeshimoth as far as Abel-shittim, in the steppes of Moab.

בְּמִתְּוֹ בְּהַר הַהָרִ: {ס} (מ) וַיִּשְׁמְעוּ
הַכְּנַעֲנִי מִלֶּדְ עֶרְדֹּ וְהוּא יֵשֵׁב בְּנֶגֶב בְּאֶרֶץ
כְּנָעַן כִּבְּאֵ בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (מא) וַיִּסְעוּ מִהַר
הַהָר וַיִּחַנוּ בְּצַלְמֹנָה: (מב) וַיִּסְעוּ מִצַּלְמֹנָה
וַיִּחַנוּ בְּפוּנוֹן: (מג) וַיִּסְעוּ מִפוּנוֹן וַיִּחַנוּ
בְּאַבְתָּ: (מד) וַיִּסְעוּ מֵאַבְתָּ וַיִּחַנוּ בְּעֵי
הָעֵבְרִים בְּגִבּוֹל מוֹאָב: (מה) וַיִּסְעוּ מֵעֵי
וַיִּחַנוּ בְּדִיבּוֹן גָּד: (מו) וַיִּסְעוּ מִדִּיבּוֹן גָּד
וַיִּחַנוּ בְּעַלְמֹן דְּבַלְתִּימָה: (מז) וַיִּסְעוּ
מֵעַלְמֹן דְּבַלְתִּימָה וַיִּחַנוּ בְּהַרֵי הָעֵבְרִים
לְפָנֵי נָבוֹ: (מח) וַיִּסְעוּ מִהַרֵי הָעֵבְרִים וַיִּחַנוּ
בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ: (מט) וַיִּחַנוּ
עַל־הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיִּשְׁמֹת עַד אֲבֵל הַשִּׁטִּים
בְּעַרְבַת מוֹאָב: {ס}

Made with the Sefaria Source Sheet Builder
www.sefaria.org/sheets